

РЕШЕНИЕ

№ 4559

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5820** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуален представител на Министерството на
здравеопазването против решение от 31.01.2011 г., постановено по НАХД № 9278/2010
г. на СРС, наказателно отделение, 17 с-в. Със същото е отменено НП № НП
27-13АА/15.06.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция
„Медицински одит”, с което на МБАЛ [фирма] на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за
здравеопазването е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на т. I,
подт. 13, подт. 6 в Таблица № 1 от Наредба № 21 от 28.06.2004 г. за утвърждаване на
медицински стандарт "Ортопедия и травматология", издадена от министъра на
здравеопазването.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане да се
отмени и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – МБАЛ [фирма] не изразява становище по
жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди

доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

С решение от 31.01.2011 г., постановено по НАХД № 9278/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 17 с-в е отменено НП № НП 27-13АА/15.06.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Медицински одит“, с което на МБАЛ [фирма] на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на т. I, подт. 13, подт. 6 в Таблица № 1 от Наредба № 21 от 28.06.2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Ортопедия и травматология", издадена от министъра на здравеопазването.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че към 30.03.2010 г. в [населено място] при извършена проверка за периода от 29.03.2010 г. до 30.03.2010 г. в МБАЛ [фирма] е констатирано, че в лечебното заведение се извършват много големи операции по смисъла на т. 12.4 от медицински стандарт „Ортопедия и травматология“, утвърден с Наредба № 21 от 28.06.2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Ортопедия и травматология", издадена от министъра на здравеопазването. Приел е, че от представената документация и от графиците за работа на лекарите в лечебното заведение е видно, че медицинската дейност през календарната 2010 г. е организирана като през нощта и в празничните дни в лечебното заведение липсва дежурен анестезиолог – реаниматор. За извършеното нарушение бил съставен АУАН № А 27-13А/29.04.2010 г., в който било посочено извършено нарушение на чл. 80 от Закона за здравето, чл. 35, т. 1 от Закона за здравното осигуряване, вр. чл. 192, ал. 2, т. 5, б. „в“ от Националния рамков договор за 2006 г. При словесното изписване на нарушението е посочено, че е установено, че през нощта и празничните дни в болницата няма дежурен анестезиолог-реаниматор, което е в нарушение както на стандарт „Анестезиология и интензивно лечение“, глава III „Интензивно лечение“, т. В, б. „г“ и „д“, така и на стандарт „Ортопедия и травматология“, където в раздела за следоперативни грижи е посочено изискването за задължително следоперативно настаняване на болния в клиника (отделение) за интензивно лечение с високо ниво на мониторинг и реанимационни грижи. Въз основа на АУАН е издадено и наказателното постановление, в което като нарушение са посочени т. I, подт. 13, подт. 6 в Таблица № 1 от Наредба № 21 от 28.06.2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Ортопедия и травматология", издадена от министъра на здравеопазването, вр. чл. 80 от Закона за здравето.

От правна страна СРС е приел, че не е налице единство между правното квалифициране на нарушението в АУАН и в наказателното постановление, което представлява съществено процесуално нарушение. Прие е, че в наказателното постановление посоченото словесно съдържание на нарушението отговаря на същото такова в АУАН, но е налице разлика в правната квалификация, а именно в АУАН е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 80 от Закона за здравето, чл. 35, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване, вр. чл. 192, ал. 2, т. 5, б. „б“ и „в“ от НРД 2006 г. Приел е също така, че в наказателното постановление са цитирани нарушени прави норми от НРД 2006 г., като не е посочен органа на изпълнителната власт, който е издал наредбата, нито пък датата на издаването ѝ.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Фактичката обстановка правилно е възприета от първоинстанционния съд и тя е такава, по която страните не спорят. Страните не спорят по отношение на обстоятелството, подобни доводи не са въведени нито в производството пред първата инстанция, нито пък в производството пред настоящата инстанция, че при извършена проверка за периода от 29.03.2010 г. до 30.03.2010 г. в МБАЛ [фирма] е констатирано, че в лечебното заведение се извършват много големи операции по смисъла на т. 12.4 от медицински стандарт „Ортопедия и травматология”, утвърден с Наредба № 21 от 28.06.2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Ортопедия и травматология", издадена от министъра на здравеопазването. Не спорят също така, че от представената документация и от графиците за работа на лекарите в лечебното заведение е видно, че медицинската дейност през календарната 2010 г. е организирана като през нощта и в празничните дни в лечебното заведение липсва дежурен анестезиолог – реаниматор. Действително, в АУАН, на стр. 1 от същия като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 80 от Закона за здравето, чл. 35, т. 1 от Закона за здравното осигуряване, вр. чл. 192, ал. 2, т. 5, б. в от НРД 2006 г. Едновременно с това, обаче отново на стр. 2 от АУАН, в следващия абзац е посочено освен словесното извършване на нарушението, а именно че от представените графици за работа на лекарите е видно, че през нощта и празничните дни в болницата няма дежурен анестезиолог-реаниматор, така и нарушената правна норма, а именно тази от утвърдения стандарт „Ортопедия и травматология”, където в раздела за следоперативни грижи при големи и много големи операции е записано задължително следоперативно настаняване на болния в клиника (отделение) за интензивно лечение с високо ниво на мониторинг и реанимационни грижи. Действително, не е посочена точно нормата на т. 13, подточка 6 от таблица № 1 от утвърдения стандарт, както и наредбата, с която същият е утвърден, но това обстоятелство по никакъв начин не пречат на нарушителя да разбере в какво точно се изразява извършеното от него нарушение и да организира защитата си. Всъщност, разликата при изписването на нарушената правна норма (налице е пълна идентичност при словесното изписване на нарушението в АУАН и в наказателното постановление) се изразява само в това, че в наказателното постановление е посочена наредбата, въз основа на която е утвърден съответният стандарт и таблицата от същата, а именно таблица 1, в която се съдържа съответното изискване за изпълнение на стандарта. Предвид това настоящата съдебна инстанция не констатира липса на единство между правното квалифициране на нарушението в АУАН и в наказателното постановление от такова естество, което да е съществено. Действително, в АУАН е налице недостатъчно подробно изписване на правната норма, което обаче не е от естество, че да породи незаконосъобразност на наказателното постановление и не е пречка нарушителят да разбере нарушението, в извършването, на което се обвинява. В тази връзка не е налице съществено процесуално нарушение, което да породи необходимостта от отмяна на наказателното постановление. Критерият за същественост или не на процесуалното нарушение е обстоятелството дали нарушението е от категорията на тези, допускането, на които е ограничило правата на някоя от страните в процеса. В процесния случай не е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е изписано словесно извършеното нарушение, като не може по какъвто и начин да се отрече извода, че лицето е разбрало в какво се обвинява, а именно в това, че през нощта и през празничните дни в болницата няма дежурен анестезиолог-реаниматор, така и нарушената правна норма, а именно тази от утвърдения стандарт „Ортопедия и травматология”, където в раздела за

следооперативни грижи при големи и много големи операции е записано задължително следооперативно настаняване на болния в клиника (отделение) за интензивно лечение с високо ниво на мониторинг и реанимационни грижи. От събраните по делото доказателства се установява и извършването на нарушението. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочена е дата и мястото на неговото извършване, и обстоятелствата, при което е извършено. Неpravилна е констатацията, направена от първоинстанционния съд, че в наказателното постановление се съдържало позоваване на Националния рамков договор от 2006 г. подобно позоваване в наказателното постановление не се съдържа. Следва да се отбележи също така, че съкращението НРД 2006 г. всъщност означава Национален рамков договор между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз и Съюза на стоматолозите в България, 2006 г., като посоченото съкращение НРД, използвано при съставянето на АУАН е използвано и в самия договор, обнародван в ДВ, бр. 106 от 30.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г. Следователно, решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено като постановено в противоречие с материалния закон, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 31.01.2011 г., постановено по НАХД № 9278/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 17 с-в и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № НП 27-13АА/15.06.2010 г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция „Медицински одит“, с което на МБАЛ [фирма] на основание чл. 229, ал. 3 от Закона за здравето е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на т. I, подт. 13, подт. 6 в Таблица № 1 от Наредба № 21 от 28.06.2004 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Ортопедия и травматология", издадена от министъра на здравеопазването.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: